

Sygn. akt I C 156/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie: Przewodniczący SSR Bartłomiej Rajca

Protokolant: Mirosława Mękarska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 września 2018 roku w Ś.

sprawy z powództwa Bank (...) SA z/s we W.

przeciwko E. Ś.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej E. Ś. na rzecz strony powodowej Bank (...) SA z/s we W. kwotę 8.916,97 zł (osiem tysięcy dziewięćset szesnaście złotych 97/100) wraz z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie naliczanymi od:

- 14.959,17 zł od dnia 23.06.2017 r. do dnia 06.10.2017 r.;

- 10.808,73 zł od dnia 07.10.2017 r. do dnia 14.11.2017 r.;

- 9.308,73 zł od dnia 15.11.2017 r. do dnia 30.11.2017 r.;

- 8.808,73 zł od dnia 01.12.2017 r. do dnia 02.05.2018 r.;

- 8.308,73 zł od dnia 03.05.2018 r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie co do kwoty 6.650,44 zł;

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 3.812 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C upr 156/18

UZASADNIENIE

Strona powodowa Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wniosła w dniu 30.08.2017 r. pozew przeciwko pozwanej E. Ś. o zasądzenie od pozwanej na rzecz strony powodowej kwoty 15.567,41 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, liczonymi od kwoty 14.959,17 zł za okres od dnia 23.08.2017 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu w tym kosztami zastępstwa procesowego oraz opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W dniu 11.10.2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1637298/17 nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym uwzględniający żądanie pozwu.

Pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów według norm przepisanych. Uzasadniając sprzeciw pozwana podniosła zarzut spełnienia żądanego przez stronę powodową świadczenia oraz ewentualny zarzut przedwczesności powództwa w pozostałej części. Pozwana

przyznała, że jako konsument zawarła z powodem umowę o kredyt gotówkowy nr (...), na podstawie której powód przyznał pozwanej kredyt w wysokości 22.833,80 zł z terminem spłaty do dnia 28.01.2020 r. wg harmonogramu spłaty stanowiącego załącznik do umowy. Podała, że na kwotę kredytu składała się kwota: 17.575,58 zł – kapitał, 1.824,42 zł – prowizja z tytułu udzielenia kredytu w formie przelewu na rachunek bankowy, 3.433,80 zł - opłata za udostępnienie ubezpieczeń wskazanych kwot. Łącznie z tyt. udzielonego kredytu pozwana była zobowiązana do zapłaty na rzecz strony powodowej kwoty 29.863,59 zł. Pozwana dokonała łącznie wpłat w wysokości 7.776,57 zł. Następnie strona powodowa zawarła z pozwaną aneks nr (...) do Umowy o kredyt gotówkowy nr (...), na mocy którego pozwana zobligowana była dokonywać spłat kredytu i odsetek na inny numer rachunku. Zgodnie z aneksem nr (...), na nowy numer rachunku bankowego, pozwana dokonała łącznie wpłat w wysokości 21.700,00 zł. Powyższy rachunek bankowy został także przyporządkowany do innego kredytu, który pozwana zaciągnęła u powoda (nr (...)). Na poczet kredytu, którego dotyczy niniejsze postępowanie, wraz z naliczonymi odsetkami karnymi za opóźnienie została zaliczona kwota 4.173,77 zł. W czerwcu 2017 r. strona powodowa utworzyła kolejny rachunek, na który przeksięgowywała środki wpłacone przez pozwaną, a przeksięgowanie obejmowało następujące wpłaty: kwotę 4.150,55 zł z dnia 06.10.2017 r. oraz kwotę 1.500 zł z dnia 14.11.2017 r. Pozwana podniosła, że winę za przeksięgowanie powyższych płatności z opóźnieniem ponosi wyłącznie strona powodowa, albowiem należności wpłacane były przez pozwaną regularnie, co potwierdzają zarówno potwierdzenia wpłat, jak i harmonogram dokonywanych czynności. Podała, że na dzień wniesienia pozwu przez stronę powodową tj. na 30.08.2017 r. powódka winna była dokonać zapłaty 31 wymagalnych rat każda po 498,39 zł, tj. łącznie 15.450,09 zł. Pozwana wskazała, że na dzień wniesienia pozwu dokonała zapłaty łącznej kwoty 11.950,34 zł. W dniu 31.08.2017 r. pozwana dokonała płatności w kwocie 1.600 zł, a następnie dokonywała kolejnych wpłat. Dnia 06.10.2017 r. oraz 14.11.2017 r. na poczet przedmiotowego zadłużenia strona powodowa pobrała z konta pozwanej 4.150,55 zł oraz 1.500 zł, tj. łącznie 5.650,55 zł. Pozwana podkreśliła, że do dnia 14.11.2017 r. na poczet przedmiotowego kredytu dokonała wpłat na kwotę 17.600,89 zł, podczas gdy zgodnie z harmonogramem spłat na dzień wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w niniejszej sprawie pozwana winna była dokonać zapłaty 33 wymagalnych rat, każda po 498,39 zł, tj. łącznie 16.446,87 zł. Podniosła, że należność w kwocie łącznej 5.650,55 zł w całości zostały zaliczone przez stronę powodową na poczet spłaty kredytu objętego pozwem. Podała, że bank regularnie pobierał od pozwanej także należne odsetki karne z tyt. opóźnień w płatnościach, przez co na dzień wniesienia sprzeciwu brak jest jakiegokolwiek zaległości z tego tytułu. Wobec tego zdaniem pozwanej, po jej stronie brak jest jakiegokolwiek zadłużenia z tyt. spłaty udzielonego kredytu. Za niesłuszne pozwana uznała podanie wymagalnego zadłużenia na dzień 23.08.2017 r. w kwocie 15.567,41 zł, podnosząc zarzut spełnienia świadczenia. Podkreśliła, że strona powodowa nie wypowiedziała pozwanej umowy o kredyt gotówkowy, wobec powyższego warunki umowy nr (...) nadał wiażącą strony, w tym w szczególności harmonogram spłat. Pozwana podała, że na dzień wniesienia sprzeciwu do zapłaty pozostało 27 niewymagalnych rat, zatem powództw należy uznać za przedwczesne.

Postanowieniem z dnia 30.11.2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1637298/17 przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi jako właściwemu miejscowo, w związku z wniesieniem sprzeciwu przez pozwaną.

W piśmie procesowym z dnia 11.06.2018 r. pozwana podtrzymała dotychczasowe twierdzenia. Podała, że nigdy nie dotarło do niej jakiegokolwiek oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu. Podniosła, że strona powodowa nie przedłożyła żadnego dowodu, z którego wynikałby fakt jego doręczenia. Nadmieniła, że strona powodowa nie przedłożyła także żadnego pełnomocnictwa, z którego wynikałoby, że osoba która podpisała się na przedmiotowym dokumencie legitymowała się stosownym pełnomocnictwem do składania tego typu oświadczeń woli. W ocenie pozwanej, gdyby strona powodowa rzeczywiście wypowiedziała pozwanej umowę, to trzy miesiące później nie zawierałaby z pozwaną aneksu do tej umowy. Zaprzeczyła, aby w okresie do dnia wniesienia pozwu zaistniały przesłanki umowne do wypowiedzenia pozwanej umowy o kredyt, albowiem na poczet zadłużenia dokonywała regularnych wpłat. Nadmieniła, że konsekwentnie dokonuje dalszych wpłat. Biorąc pod uwagę harmonogram spłaty kredytu wyjaśniła, że na dzień 11.06.2018 r. zobowiązana była do zapłaty 40 rat każda po 498,39 zł, tj. łącznie 19.935,60 zł, tymczasem na dzień 11.06.2018 r. dokonała zapłaty w łącznej wysokości 20.600,89 zł, a wszelkie dokonywane przez nią płatności kierowane były na wskazany przez stronę powodową rachunek bankowy.

Pismem procesowym z dnia 13.06.2018 r. strona powodowa oświadczyła, iż pozwana na poczet zadłużenia dokonała następujących wpłat: 4.150,44 zł w dniu 06.10.2017r., 1.500 zł w dniu 14.11.2017r., 500,00 zł w dniu 30.11.2017r., 500,00 zł w dniu 02.05.2018 r. i oświadczyła, że cofa pozew o kwotę 6.650,44 zł tj. kwotę stanowiącą sumę dokonanych wpłat po wytoczeniu powództwa, wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie podając jednocześnie, że wszelkie wpłaty zostały przez stronę powodową zaliczone na poczet spłaty kapitału kredytu. Strona powodowa podała, że aktualnie dochodzi od pozwanej zapłaty kwoty 8.916,97 zł, na którą składają się:

1. Niespłacony kapitał kredytu w kwocie 8.308,73 zł wraz z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, naliczanych od:

- kwoty 14.959,17 zł od dnia 23.06.2017 r. do dnia 06.10.2017r.,

- kwoty 10.808,73 zł od dnia 07.10.2017 r. do dnia 14.11.2017r.,

- kwoty 9.308,73 zł od dnia 15.11.2017 r. do dnia 30.11.2017 r.,

- kwoty 8.808,73 zł od dnia 01.12.2017 r. do dnia 02.05.2018 r.,

- kwoty 8.308,73 zł od dnia 03.05.2018 r. do dnia zapłaty;

2. Odsetki umowne w kwocie 351,56 zł naliczone za okres od dnia 01.03.2017 r. do dnia 31.06.2017 r.;

3. Odsetki z tytułu opóźnienia w kwocie 256,68 zł naliczone za okres od dnia 22.06.2017 r. do dnia 23.08.2017 r.

Odnosząc się do twierdzeń pozwanej z dnia 11.06.2018 r. strona powodowa podała, że zarzut pozwanej przedwczesności powództwa należy uznać za chybiony, gdyż oświadczenie z dnia 06.03. (...) o wypowiedzeniu umowy zostało wysłane na aktualny nawet teraz adres pozwanej tj. przy ul. (...) w L. (kod pocztowy 55-330), wskazany przez nią w umowie kredytowej, a przesyłka po powtórny awizowaniu została zwrócona nadawcy w dniu 30.06.2017 r. Strona powodowa zakwestionowała też podnoszony przez pozwaną zarzut spełnienia świadczenia. Strona powodowa wskazała, że wezwaniem do zapłaty z dnia 31.01.2017 r. wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 1.240,63 zł w terminie do dnia 21.02.2017 r. Pozwana nie dokonała wpłaty ujętej w wezwaniu, gdyż w dniu 28.02.2017 r. dokonała płatności w kwocie jedynie 500,82 zł, co uzasadniało wypowiedzenie umowy kredytowej pismem z dnia 06.03.2017 r.

Pismem procesowym z dnia 04.07.2018 r. pozwana pottrzymała dotychczasowe twierdzenia wyrażone w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Pozwana podniosła, że po wytoczeniu powództwa tj. od dnia 30.08.2017 r. wpłaciła tytułem spłaty zaciągniętego kredytu kwotę 7.600 zł, na którą składały się następujące płatności tj. dnia 31.08.2017 r. -1.600 zł, dnia 29.09.2017 r. - 1.500 zł, dnia 16.10.2017 r.- 500 zł, dnia 30.10.2017 r. - 1.500 zł, dnia 14.11.2017 r. - 500 zł, dnia 14.12.2017 r. -500 zł, dnia 05.02.2018 r. - 500 zł, dnia 11.02.2018 r. - 500 zł, dnia 28.03.2018 r. - 500 zł, podczas gdy w ocenie strony powodowej, na poczet zadłużenia pozwana dokonała wpłat w łącznej wysokości 6.650,44 zł. W ocenie pozwanej wpłaty dokonane przez pozwaną zostały błędnie rozliczone. Nadto podała, że dnia 09.01.2017 r. dokonała na poczet zobowiązania kredytowego kwoty 1.900 zł, a następnie dnia 27.02.2017 r. kwoty 1.450 zł, a nie, jak błędnie wskazuje strona powodowa, tylko kwoty 500,82 zł. Podano, że pozwana dokonując wpłaty dnia 27.02.2017 r. w wysokości 1.450 zł uregulowała swój dług zawiązką i nie miała żadnego zadłużenia w stosunku do strony powodowej. Zdaniem pozwanej, dokonane przez nią wpłaty na poczet rat kredytu zostały rozliczone nierzetelnie, a w dniu sporządzenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, po stronie pozwanej nie występowało jakiegokolwiek zadłużenie względem strony powodowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30.01.2015 r. strona powodowa tj. Bank (...) S.A. z siedzibą we W. zawarła z pozwaną E. Ś. umowę o kredyt gotówkowy nr (...) w kwocie 22.833,80 zł. Spłata kredytu miała nastąpić do dnia 28.01.2020 r. Na powyższą sumę składały się następujące kwoty: 17.575,58 zł – kwota kredytu, 1.824,42 zł prowizja z tytułu udzielenia kredytu, 3.433,80 zł – opłata za udostępnienie ubezpieczeń. Od udzielonego kredytu Bank pobierał odsetki według stawki stałej.

Oprocentowanie kredytu wynosiło 11% w stosunku rocznym. Całkowita kwota do zapłaty na dzień zawarcia umowy wynosiła 29.863,59 zł i składała się na nią: kwota kredytu – 17.575,58, koszt kredytu – 12.288,01 zł, w tym: prowizja z tytułu udzielenia kredytu – 1.824,42 zł, odsetki od kredytu – 7.029,79 zł, opłata z tytułu ubezpieczeń – 3.433,80 zł. Rzeczywista roczna stopa oprocentowania na dzień zawarcia umowy wynosiła 26 % i została wyliczona, jako całkowity koszt kredytu. Pozwana zobowiązała się do spłaty kredytu i odsetek w 60 miesięcznych ratach równych, w terminach zgodnie z umową i harmonogramem spłat (§ 6 umowy). Za datę spłaty należności Banku należało przyjąć datę uznania rachunku kredytowego kwotą należności. Zapewnienie środków na spłatę należności na rachunku najpóźniej w dniu wskazanym jako dzień ich płatności zapewniało ich terminowy wpływ na rachunek kredytowy. Niespłacona przez kredytobiorcę w terminie należność banku z tytułu kredytu od dnia następnego oprocentowana była według stopy 12%. W przypadku powstania zaległości w spłacie rat kredytu lub odsetek pozwana zobowiązała się do ich niezwłocznego uregulowania (§ 8 ust. 1 umowy). Bank zobowiązał się do powiadomienia o powstaniu zaległości w spłacie kredytu poprzez wysłanie pisemnego zawiadomienia o zaległości, z wyznaczeniem jednocześnie terminu do dobrowolnej spłaty wymagalnego zadłużenia, a kredytobiorca zobowiązał się pokryć odsetki od należności przeterminowanych wraz z kosztami wysłanych przez bank upomnień lub zawiadomień zaległościach (§ 8 ust. 2 umowy).

Dowód: - umowa o kredyt gotówkowy nr (...) z dnia 30.01.2015 r. – 158-162 , 192-194

- harmonogram spłat kredytu nr (...) z dnia 30.01.2015 r. – k. 90-91, 195

Oprocentowanie należności przeterminowanych równe było czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP i na dzień zawarcia Umowy wynosiło 12% w stosunku rocznym.

Dowód: - umowa o kredyt gotówkowy nr (...) z dnia 30.01.2015 r. – 158-162, 192-194

Bank zastrzegł sobie prawo wypowiedzenia umowy o kredyt z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia wraz z możliwością żądania spłaty całej należności banku z tytułu kredytu, odsetek i innych kosztów lub mógł żądać dodatkowego zabezpieczenia kredytu w przypadku: ujawnienia, iż złożone bankowi informacje nie odpowiadają stanowi faktycznemu oraz naruszenia warunków umowy (§ 10 umowy).

Dowód: - umowa o kredyt gotówkowy nr (...) z dnia 30.01.2015 r. – 158-162, 192-194

Aneks nr (...) do umowy o kredyt gotówkowy nr (...) zawartym w dniu 27.06.2016 r. ustalono, że spłat kredytu i odsetek z tytułu ww. umowy należy dokonywać na rachunek bankowy nr: (...). Ten sam numer rachunku bankowego został wskazany do spłat rat kredytu i odsetek z tytułu innej, zawartej wcześniej przez pozwaną ze stroną powodową umowy tj. umowy z dnia 04.08.2014 r. o kredyt gotówkowy nr (...), co ustalono aneksem nr (...) do tejże umowy z dnia 05.07.2016 r.

Dowód: - aneks do umowy o kredyt gotówkowy nr (...) z dnia 27.06.2016 r. – k. 29-30, 96-97, 198

- aneks do umowy o kredyt gotówkowy nr (...) z dnia 05.07.2016 r. – k. 73-74, 138-139, 242

Pozwana w trakcie trwania umowy o kredyt gotówkowy nr (...) i do dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie dokonywała określonych wpłat na rzecz strony powodowej, przy czym nie określała przy dokonywaniu tych wpłat czy dokonuje tych wpłat na poczet należności z tytułu ww. umowy o kredyt, czy też z tytułu równoległe wiążącej ją ze stroną powodową umowy o kredyt gotówkowy nr (...), tytułując dokonywane wpłaty jako „spłata kredytu” lub „spłata kredytów”. Pozwana dokonywała tych wpłat w wysokości i terminach częściowo niezgodnych z terminami wyznaczonymi harmonogramem wpłat, ustalonym przy zawarciu ww. umowy. Z wpłat dokonanych przez pozwaną w czasie trwania umowy nr (...) i do dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie strona powodowa zaliczyła na poczet należności z tytułu tej umowy łącznie kwotę 12.103,62 zł.

Dowód : - - harmonogram spłat kredytu nr (...) z dnia 30.01.2015 r. – k. 90-91, 195

- potwierdzenia dokonywanych wpłat – k. 31-72, 199-241

- historia rachunku nr (...) – k. 75-77, 243-245

- historia spłat kredytu do umowy nr (...) – k. 272

Ostatecznym wezwaniem do zapłaty z dnia 31.01.2017 r. strona powodowa wezwała pozwaną do natychmiastowego uregulowania całego zadłużenia przeterminowanego podając, iż według stanu na dzień 31.01.2017 r., zadłużenie powyższe wynosi 1.240,63 zł, w tym:

- zobowiązanie z tytułu przeterminowanego kapitału - 971,86 zł,

- zobowiązanie z tytułu przeterminowanych odsetek - 264,03 zł,

- zobowiązanie z tytułu odsetek karnych – 4,74 zł,

- zobowiązanie z tytułu opłat – 0,00 zł.

Jednocześnie strona powodowa wskazała, że brak spłaty w terminie do 21.02.2017 r. spowoduje podjęcie dalszych kroków prawnych.

Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 31.01.2017 r. –k. 167-168

Pozwana nie dokonała spłaty zaległości w określonym jej terminie, gdyż w dniu 28.02.2017 r. dokonała wpłaty, która podlegała zaliczeniu przez stronę powodową na poczet wymagalnego zadłużenia z tytułu umowy o kredyt gotówkowy nr (...) w kwocie jedynie 500,82 zł.

Dowód : - historia spłat kredytu do umowy nr (...) – k. 272

Pismem z dnia 06.03.2017 r. strona powodowa wypowiedziała pozwanej umowę kredytu, określając 30- dniowy termin do zapłaty zadłużenia podając, iż według stanu na dzień 06.03.2017 r. zadłużenie wynosi 15.959,53 zł w tym:

- z tytułu nie przeterminowanego kapitału - 14.695,73 zł,

- z tytułu nie przeterminowanych odsetek 28,57 zł,

- z tytułu przeterminowanego kapitału – 1.103,65 zł,

- z tytułu przeterminowanych odsetek – 129,62 zł,

- z tytułu karnych odsetek – 1,96 zł.

Pismo zostało wysłane na adres pozwanej przy ul. (...) w L. (kod pocztowy (...)-(...) M.), po dwukrotnym awizowaniu zostało zwrócone do pełnomocnika strony powodowej w dniu 30.03.2017 r.

Dowód: - wypowiedzenie z dnia 06.03.2017 r. umowy kredytu nr (...)–k. 164-165,

-koperta nadawcza wypowiedzenia umowy kredytu wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru – k. 275- 276;

- wydruk „śledzenie przesyłki” ze strony Poczty Polskiej – k. 275-278

Wezwaniem z dnia 23.06.2017 r. wezwano pozwaną do zapłaty zadłużenia wynikającego z umowy nr (...), w nieprzekraczalnym terminie do dnia 07.07.2017 r. podając, że według stanu na dzień 23.06.2017 r. zadłużenie wynosi 15.327,29 zł, w tym z tytułu:

- przeterminowanego kapitału – 14.959,17 zł,

- przeterminowanych odsetek – 351,56 zł,
- odsetek karnych – 16,56 zł,
- dotychczas poniesionych kosztów – 0,00 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 23.06.2017 r. –k. 166.

Wysokość zadłużenia z tytułu umowy o kredyt gotówkowy nr (...) na dzień 23.08.2017 r. wynosiła 15.310,73 zł, a na wymagalne zadłużenie składało się: niespłacony kapitał – 14.959,17 zł, odsetki umowne naliczone od dnia 01.03.2017 r. do dnia 21.06.2017 r. – 351,56 zł, odsetki z tytułu opóźnienia od dnia 22.06.2017 r. do dnia 23.08.2017 r. – 256,68 zł. Ponadto od kwoty kapitału tj. 14.959,17 zł od dnia 24.08.2017 r. naliczane były przez stronę powodową, zgodnie z umową o kredyt gotówkowy nr (...) z dnia 27.06.2016 r. dalsze odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Dowód: - wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) – k. 163

Po dniu wniesienia pozwu w niniejszej sprawie pozwana dokonała określonych wpłat na rzecz strony powodowej, spośród których strona powodowa zaliczyła na poczet kapitału z wymagalnego zadłużenia z tytułu umowy o kredyt nr (...) wpłaty w następującej wysokości: 4.150,44 zł w dniu 06.10.2017r., 1.500 zł w dniu 14.11.2017r., 500,00 zł w dniu 30.11.2017r., 500,00 zł w dniu 02.05.2018 r., tj. łącznie 6.650,44 zł.

Dowód: - potwierdzenia dokonywanych wpłat – k. 255-260

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w części, tj. w zakresie w jakim strona powodowa cofnęła pozew ze zrzeczeniem się roszczenia podlegało umorzeniu, a w pozostałym zakresie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29.08.1997 r. – Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie z art. 6 Kodeksu cywilnego (k.c.) ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Podkreślić należy, że art. 6 k.c. rozumiany być musi przede wszystkim w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał. Ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu powoda, obowiązany jest udowodnić fakty (tamujące, niweczące) wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006 r., IV CSK 299/06, LEX nr 233051).

Strona powodowa w pozwie w niniejszej sprawie wskazała, że na kwotę wymagalnego zadłużenia składają się:

- niespłacony kapitał kredytu w kwocie 14.959,17 zł (który w toku procesu uległ zmniejszeniu do kwoty 8.308,73 zł wskutek dokonanych przez pozwaną w toku procesu wpłat, zaliczonych przez pozwaną w wysokości 6.650,44 zł) wraz z odpowiednimi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie (które w toku procesu również uległy ograniczeniu za określone okresy wskutek dokonywania poszczególnych wpłat przez pozwaną w toku procesu składających się na łączną kwotę 6.650,44 zł),
- odsetki umowne w kwocie 351,56 zł naliczone za okres od dnia 01.03.2017 r. do dnia 31.06.2017 r.;
- odsetki z tytułu opóźnienia w kwocie 256,68 zł naliczone za okres od dnia 22.06.2017 r. do dnia 23.08.2017 r.

Pozwana w sprzeciwie podniosła zarzuty: spełnienia żądanego przez stronę powodową świadczenia oraz ewentualny zarzut przedwczesności powództwa w pozostałej części. W ocenie Sądu zarzut spełnienia przez pozwaną świadczenia na rzecz strony powodowej okazał się bezzasadny. Strona powodowa wykazała bowiem istnienie swojego roszczenia, wypełniając ciążący na niej z mocy art. 6 k.c. obowiązek udowodnienia faktów, z których wywodziła swoje roszczenie i ciążący na niej z mocy art. 232 zd 1 k.p.c. obowiązek procesowy przedstawienia dowodów na te fakty, przedstawiając wskazaną przez siebie dokumentację w postaci m.in.: umowy o kredyt gotówkowy nr (...) z dnia 30.01.2015 r., harmonogramu spłat kredytu nr (...) z dnia 30.01.2015 r., aneksu do umowy o kredyt gotówkowy nr (...) z dnia 27.06.2016 r., historii spłat kredytu do umowy nr (...), wezwania do zapłaty z dnia 31.01.2017 r. Natomiast pozwana, pomimo ciążącego na niej obowiązku z art. 6 k.c. wykazania ewentualnych faktów tamujących bądź niweczących roszczenie strony powodowej, nie sprostowała temu obowiązkowi, nie przedstawiając ostatecznie dowodów na takie okoliczności.

W szczególności, jak wynika z ustalonego na podstawie tych dowodów stanu faktycznego, strony wiązała umowa o kredyt gotówkowy, na podstawie której pozwana otrzymała od strony powodowej określone środki pieniężne z precyzyjnie określonymi warunkami spłaty tego zobowiązania, a z której to umowy pozwana nie w pełni się wywiązała, gdyż pozwana wprawdzie dokonywała pewnych wpłat na rzecz strony pozwanej, lecz z uwagi jednak na to, iż równolegle pozwana była zobowiązana do określonych spłat na rzecz strony powodowej z tytułu innego, wcześniej zaciągniętego w dniu 04.08.2014 r. kredytu gotówkowego nr (...), jedynie określona część wpłat dokonywanych przez pozwaną była zaliczana przez stronę powodową na poczet spłaty należności z tytułu kredytu nr (...), dochodzonej w niniejszej sprawie. Pozwana bowiem dokonując wpłat na wspólny rachunek bankowy prowadzony do spłat należności z tytułu obu kredytów, nie określała przy dokonywaniu tych wpłat na poczet którego z ww. kredytów ich dokonuje, tytułując dokonywane wpłaty jako „spłata kredytu” lub „spłata kredytów”. Tymczasem zgodnie z art. 451 § 1 k.c. dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić; zgodnie zaś z art. 451 § 3 k.c. w braku oświadczenia dłużnika lub wierzyciela spełnione świadczenie zalicza się przede wszystkim na poczet długu wymagalnego, a jeżeli jest kilka długów wymagalnych – na poczet najdawniej wymagalnego. Strona powodowa mogła zatem zasadnie zaliczać w pierwszej kolejności dokonywane przez pozwaną spłaty na poczet długu dawniej wymagalnego niż długu z tytułu kredytu nr (...), tj. długu z tytułu nr (...), a dopiero w dalszej kolejności zaliczać wpłaty pozwanej na rzecz długu dochodzonego w niniejszej sprawie tj. z tytułu kredytu nr (...). Strona powodowa wskazała przy tym poprzez zapisy w historii spłat kredytu nr (...) (k.272), jakie konkretnie kwoty, z wpłat dokonywanych przez pozwaną, zaliczyła na poczet długu z tytułu kredytu nr (...), a pozwana nie wykazała, by jakiegokolwiek kwoty z wpłat dokonywanych przez pozwaną nie zostały zaliczone ani na poczet długu z tytułu kredytu gotówkowego nr (...) ani na poczet długu z tytułu kredytu nr (...), co uzasadniałoby jej zarzut spełnienia świadczenia z tytułu długu pozwanej dochodzonego pozwem w niniejszej sprawie. Sam bowiem fakt dokonywania przez pozwaną określonych wpłat na rzecz strony powodowej, wobec istnienia dawniej wymagalnego, innego długu niż długu dochodzonego w niniejszej sprawie, i to na poczet którego środki były ściągane z tego samego konta wpłat, co długu dochodzonego w niniejszej sprawie, nie może być wystarczający do uznania za zasadny zarzutu pozwanej spełnienia długu dochodzonego w niniejszej sprawie.

Pozwana również bezzasadnie podnosiła zarzut przedwczesności powództwa w niniejszej sprawie, podważając istnienie i skuteczność wypowiedzenia umowy kredytu nr (...). Strona powodowa wykazała bowiem zarówno istnienie przesłanek jak i skuteczne dokonanie wypowiedzenia umowy o kredyt gotówkowy nr (...), co czyniło jej roszczenie z tytułu tej umowy wymagalnym.

Strona powodowa do akt sprawy przedłożyła bowiem zarówno harmonogram spłat rat kredytu nr (...), ze wskazanymi terminami i konkretnymi kwotami, które miały być przez pozwaną zapewniane na rachunku do wpłat w celu wywiązania się przez nią z jej zobowiązań, jak i historię spłat kredytu nr (...). Z tego drugiego zestawienia, którego pozwana, jak już wyżej wskazano skutecznie nie podważała w toku procesu, nie wynika aby pozwana dokonała wszystkich umówionych spłat w terminach i w wysokościach określonych w harmonogramie umowy, uzgodnionym przy jej zawarciu, a więc w terminach i w wysokościach, które sama zaakceptowała. Tymczasem z umowy stron (§ 7 ust. 4) wynikało, że niespłacona przez pozwaną jako kredytobiorcę w terminie należność strony powodowej stawała

się należnością przeterminowaną, oprocentowaną w wysokości 4-krotności aktualnej stopy kredytu lombardowego NBP (§ 9 ust. 1 umowy).

Nadto umowa stron przewidywała w § 10 umowy, że strona powodowa mogła wypowiedzieć umowę o kredyt z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia i zażądać spłaty całej należności banku w przypadku m.in. naruszenia warunków umowy. Za takie naruszenie tych warunków należy niewątpliwie uznać nieterminową spłatę poszczególnych rat kredytu według ustalonego harmonogramu, a ściślej w okolicznościach niniejszej sprawy, niezapewnienie przez pozwaną istnienia na rachunku do spłat odpowiednich środków do uregulowania rat kredytu nr (...). Jak już wyżej wskazano bez znaczenia jest przy tym, że pozwana dokonywała w czasie trwania umowy stron określonych wpłat na rachunek do spłat rat kredytu nr (...), skoro jak wynika z realiów niniejszej sprawy wpłaty te okazywały się niewystarczające do pokrycia należności z tytułu rat tego kredytu wobec istnienia innego, równoległego zobowiązania pozwanej z tytułu kredytu nr (...), na poczet którego to strona powodowa mogła zaliczać wpłaty dokonywane przez pozwaną przed wpłatami na zaspokojenie długu pozwanej z tytułu kredytu nr (...).

Strona powodowa wypełniła także swój obowiązek ostrzeżenia pozwanej o istnieniu przeterminowanego zadłużenia z tytułu umowy o kredyt nr (...), zawarty w § 8 ust. 2 umowy. Jak wynika bowiem z ustalonego stanu faktycznego w tym celu strona powodowa skierowała do pozwanej ostateczne wezwanie do zapłaty pismem z dnia 31.01.2017 r., w którym strona powodowa wezwała pozwaną do natychmiastowego uregulowania całego zadłużenia przeterminowanego podając, iż według stanu na dzień 31.01.2017 r., zadłużenie powyższe wynosi 1.240,63 zł, ze szczegółowym określeniem części składowych tego zadłużenia. Jednocześnie strona powodowa wskazała, że brak spłaty ww. kwoty w terminie do 21.02.2017 r. spowoduje podjęcie dalszych kroków prawnych. Powstanie zaległości w spłacie raty kredytu zobowiązywało pozwaną, zgodnie z § 8 ust. 1 umowy, do ich niezwłocznego uregulowania. Jak jednak wynika z ustalonego stanu faktycznego to wezwanie okazało się bezskuteczne, gdyż przeterminowana należność z tytułu umowy o kredyt nr (...) nie została uregulowana w pełnej wysokości i w wyznaczonym przez stronę powodową terminie. W ocenie Sądu uprawniało to stronę powodową do wypowiedzenia pismem z dnia 06.03. (...) umowy o kredyt nr (...) na podstawie postanowień jej § 10 pkt 2, co oznaczało postawienie całego zadłużenia pozwanej z tytułu tej umowy w stan wymagalności w terminie 30 dni od doręczenia tego wypowiedzenia.

Niezasadnie przy tym w ocenie Sądu pozwana podważała skuteczność samego wypowiedzenia umowy, wywodząc z niego przedwczesność powództwa w niniejszej sprawie. Pozwana niezasadnie wywodziła ten zarzut z braku fizycznego doręczenia jej ww. wypowiedzenia umowy o kredyt nr (...). Jak wynika bowiem z ustalonego stanu faktycznego strona powodowa wysłała ww. wypowiedzenie umowy listem poleconym na taki adres zamieszkania pozwanej, jaki wynikał z zawartej umowy, a który jest nadal adresem miejsca zamieszkania pozwanej aż do chwili obecnej, a przesyłka z tym pismem była awizowana dwukrotnie, zanim powróciła do strony powodowej jako nieodebrana. Nie ma przy tym znaczenia, że pozwana fizycznie nie odebrała tej przesyłki. Zgodnie bowiem z art. 61 § 1 k.c. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest uważane w świetle obowiązujących przepisów za złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Wobec dwukrotnej awizacji ww. przesyłki jako listu poleconego, rzeczą pozwanej było zapewnienie odbioru kierowanej do niej na właściwy adres korespondencji od strony powodowej - banku, z którym pozostawała przecież w istniejących stosunkach prawnych w związku z łączącymi ją ze stroną powodową umowami kredytu. Mając zatem powyższe na uwadze należy przyjąć, że ww. wypowiedzenie należało uznać za skutecznie doręczone w rozumieniu art. 61 § 1 k.c. w dniu 30.03.2017 r. Nadto, niezależnie od zapisów umownych, zważywszy, że strona powodowa dodatkowo skierowała pismem z dnia 23.06.2017 r. wezwanie do zapłaty zadłużenia, a pozwana i mimo to nie zaspokoila roszczenia strony powodowej, za zasadne należy również uznać roszczenie odsetkowe na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

Pozwana niezasadnie kwestionowała też pełnomocnictwo osoby, która podpisała wypowiedzenie pozwanej umowy kredytu nr (...), do reprezentowania strony powodowej. Wskazać przy tym należy, że za faktem umocowania tej osoby przemawia szerokie, dostosowane do obecnych realiów obrotu prawnego rozumienie przepisu art. 97 k.c., a także fakt, że wypowiedzenie to jest w dyspozycji strony powodowej, zostało dokonane na papierze firmowym strony powodowej, o identycznych lub bardzo podobnych cechach i układzie jak wszystkie pozostałe pisma kierowane do pozwanej ze

strony powodowej, łącznie z umową stron o kredyt nr (...), których to pism pozwana nigdy nie kwestionowała jako nie pochodzących od strony powodowej.

W ocenie Sądu niesłuszny okazał się również zarzut pozwanej, która podważała dokonanie wypowiedzenia umowy o kredyt nr (...) ww. pismem, z uwagi na fakt, że rzekomo 3 miesiące później strona powodowa zawarła z pozwaną aneks nr (...) do ww. umowy o kredyt. Umknęło jednak uwadze pozwanej, że rzeczony aneks do umowy o kredyt nr (...) został przez strony zawarty w rzeczywistości nie 3 miesiące po wypowiedzeniu umowy o kredyt, dokonanego pismem z dnia 06.03.2017 r., lecz niespełna rok przed ww. wypowiedzeniem umowy o kredyt, bo w dniu 27.06.2016 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w pkt. I wyroku.

Jak już wyżej wskazano po wniesieniu pozwu pozwana dokonała wpłat, które podlegały zaliczeniu na poczet należności dochodzonej w niniejszej sprawie, na rzecz strony powodowej w łącznej kwocie 6.650,44 zł. Strona powodowa pismem z dnia 13.06.2018 r. cofnęła powództwo co do tej kwoty ze zrzeczeniem się roszczenia, a jednocześnie nie ujawniły się okoliczności, o których mowa w art. 203 § 4 k.p.c. Zgodnie zatem z art. 355 § 1 w zw. z art. 203 § 1 k.p.c. powództwo w tej części polegało umorzeniu, o czym Sąd orzekł w pkt. II sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt III wyroku w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Zasądzona od pozwanej na rzecz strony powodowej kwota 3.812 zł tytułem zwrotu kosztów procesu stanowi sumę celowych w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c. i wykazanych przez stronę powodową kosztów procesu, na którą składała się kwota uiszczonej przez stronę powodową opłaty od pozwu w wysokości 195 zł, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, która znajduje uzasadnienie w § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018, poz. 265) w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu w niniejszej sprawie). Należy przy tym wskazać, że uznaniu pozwanej za przegrywającą sprawę w całości nie stoi na przeszkodzie fakt, że strona powodowa cofnęła pozew w niniejszej sprawie w określonej części ze zrzeczeniem się roszczenia, albowiem mimo że strona powodowa cofnęła pozew w części, to nie może być uznana nawet w tym zakresie za stronę przegrywającą sprawę w rozumieniu art. 98 § 1 Kpc, gdyż zapłata przez pozwaną nastąpiła po wniesieniu pozwu w niniejszej sprawie i doręczeniu pozwanej odpisu nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, tj. w toku postępowania, co należy uznać za jednoznaczne z przegraniem sprawy przez pozwaną również i w tej części (tak m.in. Sąd Najwyższy w orzeczeniu z 21.07.1951 r., C 593/51, OSN 1952, nr 2, poz.49 oraz w postanowieniu z 6.11.1984 r., IV CZ 196/84).

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.